

Kitöltési útmutató az „**EGER1687**” számú 2016. évi állandó jellegű helyi iparűzési tevékenység utáni adóbevallási nyomtatványhoz

Kizárólag elektronikusan az ügyfélkapun keresztül nyújtható be!

Eger Megyei Jogú Város Közgyűlése (továbbiakban: Közgyűlés) az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 38.§ (6) bekezdésben valamint a 175.§ (24) bekezdésben, illetőleg az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII.31.) PM rendelet (továbbiakban: PM rendelet) 1.§-ában kapott felhatalmazása alapján **az önkormányzati adóügyekre érvényes adóeljárési szabályokról szóló 58/2012. (XI. 29.) önkormányzati rendelete** (továbbiakban: Öaür.) alapján meghatározta a benyújtható nyomtatványok formáját és a benyújtás módját. Közgyűlésünk rendelete értelmében a Helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényt (továbbiakban: Htv.) 52.§ 26. pontjában nevesített vállalkozások a helyi adókkal és más önkormányzat költségvetése javára megállapított adókkal, díjakkal kapcsolatos adókötelezettségeiket kizárólag elektronikus úton nyújthatják be.

Az elektronikusan intézhető ügyekről bővebben a város honlapján (ado.eger.hu) az „**Elektronikusan intézhető ügyek**” menüpont alatt tájékozódhat, ahol megtalálják nyomtatványainkat is. Az elektronikus formában történő benyújtáshoz **az ügyfélkapus regisztráció egyszer szükséges**, innentől már valamennyi ügy intézhető.

Az iparűzési adókötelezettséget a Htv. felhatalmazása alapján, Eger Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének **12/2012.(III.30.) önkormányzati rendelete a helyi iparűzési adóról** (továbbiakban Ör.) állapította meg. Közgyűlésünk 60/2009.(XI. 27.) számú a helyi iparűzési adó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló rendelete értelmében 2016. évi HIPA tekintetében lehetőség van az adó 2%-ának „címkézésére”.

A **2016. évi iparűzési adóról 2017. május 31-ig kell bevallást benyújtania** a naptári évvel azonos üzleti év szerint működő adóalanyok az adókötelezettség helye – székhely, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) szerinti telephely – szerint illetékes **önkormányzati adóhatósághoz**. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak bevallási kötelezettségét az adóév utolsó napját követő 150. napig kell teljesítenie az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 32. § (1) bekezdésének első mondata és 6. számú melléklete alapján.

Azon kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó vállalkozó (a továbbiakban: kata-alany), aki/amely az iparűzési adóját tételes adóalap szerint fizeti meg és a 2016. adóévre bevallás-benyújtására jogosult/kötelezett, akkor ezt az adóévet követő év január 15-éig teljesíti az önkormányzati adóhatósághoz.

Az adózó 2016. évre vonatkozó adóbevallását a fentebb említett PM rendelet 18. számú melléklete alapján, **az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített „EGER1687” számú nyomtatványon** teljesíti.

A 2016. adóévről szóló bevallás alapszerkezete főlapból és betétlapokból áll.

- A főlap tartalmazza – többek között – a bevallás jellegét, a bevallott időszakot, a záró bevallás benyújtásának okát, az adóalany azonosító adatait, az alkalmazott adóalap-megosztás módszerét és a vállalkozási szintű adóalap meghatározásából kiindulva a települési iparűzési adóalap meghatározásán keresztül az adott településen fennálló fizetési kötelezettség kiszámítását, illetve az adóelőleg bevallását.
- Az „A/1”, „A/2”, „B”, „C”, „D” betétlapok a sajátos nettó árbevétel-fogalmat alkalmazó vállalkozások nettó árbevételének levezetését,
- az „E” betétlap az 500 millió Ft-ot meghaladó árbevételű adóalanyok adómegállapításához szükséges adatokat tartalmazza,
- az „F” betétlap pedig a vállalkozási szintű adóalap települési önkormányzatok közötti megosztásának levezetésére szolgál. Az iparűzési adó helyi adó jellegéből következik az a sajátosság, hogy az adóalanyok több településen is fennállhat adókötelezettsége, így az annak részlelemét képező adóbevallás-benyújtási kötelezettsége is.
- a „H” betétlapon pedig egy korábban benyújtott adóbevallás önellenőrzéssel történő helyesbítésére szolgál.
- az „I” jelű betétlapot azon adóalanyoknak kell kitölteni, amelyek éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítik. Az „A”-„D” jelű betétlapokat nem kell kitölteni azon vállalkozásoknak, melyek az „I” jelű lap kitöltésére kötelezettek. Szükséges azonban az „E” jelű betétlap kitöltése.
- a „J” jelű betétlapot azon, közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyoknak, családi gazdálkodó adóalanyoknak kell kitölteni, akik az adóévi iparűzési adókötelezettségüket úgy kívánják teljesíteni, hogy a közös őstermelői, családi gazdálkodói tevékenység-végzésből származó teljes iparűzési adóalapot az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó vallja be. A közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező többi őstermelőnek, illetve a családi gazdaság többi tagjának ebben az esetben nem kell külön-külön iparűzési adóbevallást benyújtaniuk. Ezen betétlapon azonban nyilatkozniuk kell ezen egyszerűsített adóbevallási módról.

A vállalkozót a Htv. alapján a székhelye, telephelye szerinti önkormányzatnál terheli az állandó jellegű iparűzési adó kötelezettség. Ez a Htv.-ből fakadó „potenciális” adókötelezettség gyakorlati adókötelezettséget azonban csak akkor eredményez, ha az adott önkormányzat rendelettel működteti az adónemet. A vállalkozót tehát minden olyan településen terheli iparűzési adó kötelezettség – így annak részelemét képező bevallási kötelezettség –, ahol az adónemet bevezették.

Az adóbevallás benyújtására Eger város illetékességi területén gazdasági tevékenységet végző vállalkozók kötelezettek, azaz akiknek/amelyeknek székhelyük, telephelyük a települési önkormányzat területén van. E kötelezettségük akkor is fennáll, ha az adott adóévben a vállalkozásból nem volt adóköteles bevételük.

Adóalanyok köre (Htv. 52.§ 26. pont)

Az iparűzési adó alanya a vállalkozó, azaz a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3.§ 17. pontja által taxatívén felsorolt **egyéni vállalkozó**:
 - az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében,
 - a **közjegyző** a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja),
 - az **önálló bírósági végrehajtó** a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja),
 - az **egyéni szabadalmi ügyvivő** a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében,
 - az **ügyvéd** az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja),
 - a **magán-állatorvosi** tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében.
- b) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott **mezőgazdasági őstermelő**, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600 ezer forintot meghaladta,
- c) a **jogi személy**, ideértve a **felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyt** is,
- d) az **egyéni cég, egyéb szervezet**, ideértve azt is, ha azok **felszámolás vagy végelszámolás alatt állnak**.

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparűzési tevékenység utáni adókötelezettség, ahol székhelye illetőleg telephelye található. A székhely és a telephely megállapítása során a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhely:

belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói igazolványban ekként feltüntetett hely, ilyen hely hiányában, vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet, a bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon esetében a bizalmi vagyonkezelő székhelyét, lakóhelyét kell érteni.

Telephely:

- a) az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparűzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutató, a vízkutat, a szélerőművet (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlan, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát

Az idézett normaszöveg nyelvtani és logikai értelmében Htv. szerinti telephely létrejöttének, azaz az iparűzési adó kötelezettség fennállásának hármasszoros feltétele van. Egyrészt az „**állandó üzleti létesítmény**” léte, mely alatt mindig az adóalany által például tulajdonolt, lízingbe/bérbe vett/adott ingatlan jellegű létesítmény értendő. Másrészt kritérium, hogy **az üzleti létesítmény iparűzési tevékenység (vállalkozási tevékenység) színtere vagy kiinduló pontja legyen**. Harmadrészt – előbbi feltételből következően – az adóalany (saját maga vagy foglalkoztatottai révén) **vállalkozási tevékenysége** az „állandó üzleti létesítményben/létesítményen” vagy **a létesítményből kiindulóan kerüljön kifejtésre**. A hivatkozott feltételeknek együtt kell teljesülnie ahhoz, hogy állandó jellegű iparűzési tevékenységről lehessen beszélni.

A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.), valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ct.) szabályai szerint, ha a cég székhelye és központi ügyintézés helye nem azonos címen, településen van, akkor a központi ügyintézés helyét a létesítő okiratban és a cégjegyzékben fel kell tüntetni. A székhelytől eltérő településen lévő központi ügyintézés helye a Htv. alkalmazásában telephelynek minősül, ha az előzőekben ismertetett három feltételnek megfelel.

Mint látható, a Htv. szerinti telephely nem feltétlenül egyezik meg a cégjegyzékben vagy a telephely engedélyében feltüntetett telephellyel. A Htv. telephelyfogalma ugyanis nem azonos a gazdasági társaságokra vonatkozó törvényi rendelkezés

telephelyfogalmával, ebből következően a Htv. szerinti telephely lehet cégjegyzékbe bejegyzett, illetőleg cégjegyzékben nem szereplő telephely, s mindez fordítva is igaz. Ugyancsak az egyéni vállalkozó telephelyengedélyében bejegyzett ingatlancím automatikusan nem jelent Htv. szerinti telephelyet.

b) azon távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén, amelynek

ba) az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevétele legalább 75%-ban vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEÁOR '08 61.2] származik (vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó)

baa) az a) pont szerinti telephely és

bab) azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének (vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető) számlázási címe található,

bb) az adóévben a számviteli törvény szerinti nettó árbevételének kevesebb, mint 75%-a származik vezeték nélküli távközlési tevékenységből [TEÁOR'08 61.2] (vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozó), azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az adóév első napján előfizetőjének távközlési szolgáltatást nyújt (vezetékes távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizető), valamint - ha a vállalkozó vezeték nélküli távközlési tevékenységet is végez - azon önkormányzat illetékességi területe, ahol a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének adóév első napján a számlázási címe található,

c) a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó (a továbbiakban együttesen: a végső fogyasztó) részére történik, feltéve, hogy a villamosenergia-kereskedő, a földgázkereskedő, a villamos energia egyetemes szolgáltató, a földgáz egyetemes szolgáltató, illetve a villamosenergia elosztó hálózati engedélyes, a földgázelosztói engedélyes adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a közvetlenül a végső fogyasztónak történő értékesítésből, illetve a végső fogyasztó számára történő elosztásból származik,

Azaz, a villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő, illetőleg villamos energia vagy földgáz elosztói engedélyes esetén a végső fogyasztók/felhasználók helye szerinti település a 2016. adóévre akkor vált telephellyé, ha a vállalkozó 2015. adóévi nettó árbevételének legalább 75 százaléka a villamos energia, földgáz végső fogyasztók/felhasználók részére történő értékesítésből, illetőleg elosztásból származott.

d) a bizalmi vagyonkezelésbe adott vagyon esetén a kezelt vagyonba tartozó hasznosított ingatlan;

e) Építőipari tevékenység esetén Htv. szerinti telephelynek minősül a TEÁOR'08 besorolása szerint a 41–43. ágazatba tartozó építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a 2016. évben a 180 napot meghaladta [Htv. 37. § (3) bek.].

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

AZONOSÍTÓ ADATOK

Ebben a rovatban kell megjelölni, hogy a bevallást az adózó saját maga, vagy képviselője/meghatalmazottja küldi be az ügyfélkapun keresztül. Amennyiben az adózó saját nevében készíti el a bevallást, akkor fontos, hogy a nyomtatvány sorait pontosan, az okmányokban rögzített adatoknak megfelelően töltsse ki, ugyanis a bevallás beérkezését követően az ott szerepeltetett adózó nevét hasonlítja össze a rendszer az ügyfélkapun regisztrált magánszemély nevével. Ha a kettő nem egyezik meg (pl. nem szerepeltették mindkét keresztnévet) akkor nem lesz azonosnak értékelve, ezért a beküldő a képviselési jogosultság hiányára vonatkozó visszajelzést fog kapni a megadott email-címére.

Ha az adózó képviselője (jogi személy ügyvezetője, meghatalmazott könyvelője, stb.) nyújtja be a nyomtatványt, úgy ennek jelölése után szükséges megadni a meghatalmazott személy adóazonosítóját vagy adószámát annak megfelelően, ahogy a korábban már benyújtott meghatalmazáson szerepeltették. Jogi személy adózó esetében kizárólag képviselő által benyújtott bevallásként lehet jelölni, mivel a nyomtatványt minden esetben egy magánszemély fogja beküldeni a saját ügyfélkapuján keresztül.

Az adózó adatait értelemszerűen kell kitölteni. Felhívjuk a figyelmet a vállalkozás adatainak pontos és teljes körű kitöltésére!

Itt kell szerepeltetni a bevallás kitöltőjének nevét, valamint elérhetőségét is, mely, az adóhatóság részéről esetlegesen jelentkező vagy szükséges gyors kapcsolatfelvételt szolgálja.)

A BEVALLÁS JELLEGE

Az Art. többféle esetre ír elő bevallás benyújtási kötelezettséget. Ebben a pontban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. Éves bevallást kell jelölni, ha a vállalkozást az önkormányzat illetékességi területén a 2016. teljes adóévében iparüzési adó kötelezettség terhelve. Ebben az esetben a IV. pontban a "Bevallási időszak" sorban 2016. január 1. naptól - 2016. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni.

2. Záróbevallás kell jelölni, ha a III. számú rovat valamely esete áll fenn, így például a vállalkozás átalakul (egyesülés/szétválás), vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, illetőleg adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, vagy például az egyéni vállalkozó vállalkozói igazolványát az okmányiroda visszavonta. Itt kell jelölni, ha adóbevallását az Art. 33.§-ának (3) bekezdésében foglalt különös szabályok miatt soron kívül kell beadnia.

A záróbevallás benyújtásának okát a III. pontban kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A záróbevallás benyújtásának időpontjára az Art. 33.§ (4)-(6), illetve (12) bekezdésben foglaltak, illetve az „általános” szabály (adóévet követő év ötödik hónap utolsó napja), továbbá a Htv. 39/A.§-ban és a 39/B.§-ban foglalt szabályok az irányadók**

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége **egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre helyezi át vagy telephelyét megszünteti** a településen, de más településeken az iparüzési adókötelezettsége továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az **adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani**, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból záró bevallás benyújtására kötelezett.

Azon vállalkozónak, aki/amely az **egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya**, és az iparüzési adó alapját az eva-alap 50 százalékában határozza meg, s év közben az adóalanyisága megszűnik, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakra (melyet a II. pontban jelöl) évközi bevallást kell benyújtania az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg.

Amennyiben a vállalkozó a **kisadózó vállalkozók tételes adójának (kata) alanyává válik**, és az iparüzési adóban tételes adóalap szerinti megállapítást választ, akkor az adóév első napjától, a kata-alanyiság kezdő napját megelőző napig terjedő időszakra „záró bevallást” kell benyújtania az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-éig. Ekkor a III. 11. sorát kell jelölni.

Abban az esetben, ha a **vállalkozó-alanyisága bármely ok miatt megszűnik**, vagy a **kata-alany egyéni vállalkozóként tevékenységét szünetelteti**, akkor a megszűnés, illetve a szünetelés kezdő hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül kell „záró bevallást” benyújtani, és a kata-alanyiság időszakára fennálló adókötelezettségről elszámolni. Ekkor a III. 12. sort kell jelölni.

Ha a **kisvállalati adó (kiva) alanyának alanyisága bármely ok miatt megszűnik**, akkor a kiva-alanyiság naptári évben fennálló időszakra választhatja az iparüzési adó kiva-alap 1,2-szeresében való megállapítását. Ezen adóévről évközi bevallást kell benyújtani, mégpedig a beszámolókészítésre nyitva álló határnapig (a kiva-alanyiság megszűnésével, a mérlegfordulónappal az önálló üzleti év befejeződött). A kiva-alanyiság megszűnése esetén, e tényről a III. 13. pontban kell jelölni. Ekkor a naptári év hátralévő részéről (mint önálló adóévről) a bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év ötödik hónapjának utolsó napjáig kell teljesíteni.

3. Előtársasági bevallást kell jelölnie a jogelőd nélkül alakult gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak. Ezen adóalanyoknak a bevallást az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről kell benyújtani. A II. pontban az előtársasági létforma időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalása napjától a cégjegyzékbe való bejegyzés, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

Ha az adózót a cégbíróság a cégbejegyzési kérelem benyújtásának évében bejegyezte, akkor az adót a bejegyzéstől számított 120 napon belül kell megállapítani, az előtársaság adókötelezettségéről szóló bevallást azonban csak a bejegyzést követő év május 31-ig kell benyújtani. Ebben az esetben a cégbejegyzést követő naptól az adóév utolsó napjáig tartó időszakra szóló éves bevallást is az adóévet követő év május 31-ig kell benyújtani!

Ha az adózót a cégbíróság nem a cégbejegyzési kérelem benyújtásának évében jegyezte be a cégjegyzékbe, vagy a cégbíróság a cégbejegyzési kérelmet jogerősen elutasította, vagy az adózó a bejegyzési kérelmet visszavonta, akkor az adókötelezettség keletkezésétől az előtársasági időszak utolsó napjáig terjedő időtartamról szóló bevallást az előtársasági időszak utolsó napjától számítva 120 napon belül kell benyújtani.

4. Naptári évtől eltérő üzleti év választása: a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, illetve az Art. 6. számú melléklete alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózónak az adóév utolsó napját követő 150. napig kell az éves bevallást benyújtania. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12

hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja a naptári év első napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló nappal egyezik meg.

5. Év közben kezdő adózó bevallását kell jelölni, ha a gazdasági társaság, egyéb jogi személy év közben alakul meg, illetőleg az egyéni vállalkozó év közben kéri a KEKKH által vezetett, egyéni vállalkozók nyilvántartásába való felvételét.

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó jelöli ezt a pontot az **áttérés évről** készült évközi bevallása esetén.

7. Az Sza-tv. szerint **mezőgazdasági őstermelőnek** – feltéve, ha éves árbevétele a 600 ezer forintot meghaladta – kell ezt megjelölnie.

8. A Htv. 41. § (8) bekezdés alapján, a **közös őstermelői igazolványban adószámmal rendelkező őstermelő (adózó), családi gazdálkodó** bevallásának jelölése. Ezt akkor kell választani, ha a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkezők, a családi gazdaság tagjai abban állapodnak meg, hogy adóbevallási kötelemüket nem külön-külön, hanem közösen, az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó nevében és bevallásában teljesítik. Ezen adózási mód alkalmazása nem kötelező, azonban annak választása esetén a „J” jelű lapot is ki kell tölteni, a VI. blokkban pedig jelölni kell a „J” jelű lap kitöltését

9. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama a naptári évben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye Htv. szerinti telephelynek minősül.

10. Abban az esetben, ha a kata alanya a helyi iparüzési adóban az adóévre az adóalap tételes összegben való (egyszerűsített) megállapítását választotta, akkor főszabály szerint - bizonyos esetektől eltekintve – bevallás-benyújtási kötelezettség nem terheli. Bevallást kell azonban ezen adóalanyok benyújtania [Htv. 39/B. § (6)]:

- ha az adóévben a kata alany adófizetési kötelezettsége (pl. 60 napot meghaladó keresőképtelenség miatt) szünetelt és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókötelezettség időszakára fizetnie kellett volna,
- a kata alanya a foglalkoztatásnövelés miatti törvényi adóalap-mentességet vagy a települési önkormányzat által rendeletben biztosított adómentességet/kedvezményt kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadó, illetőleg a költségként/ráfordításként elszámolt e-útdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófizetési kötelezettségét. (Ezekben az esetekben a bevallást az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani.)

11. A Htv. 39/E. §-a tartalmazza a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokra, e társaságok elővállalkozására, projektársaságára vonatkozó sajátos, mentességi szabályokat. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szit. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a Szit. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, valamint említettek projektársasága választja ezt a pontot.

12. A Htv. 39/F. §-a rendelkezik a beszerző, értékesítő szövetkezetek mentességéről. Ha a szövetkezet adóalany megfelel a Htv. 52. §-a 34. pontja szerinti fogalomnak (az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik), akkor e törvényi mentességet igénybe veheti. A mentesség igénybevételének tényét kell itt jelölni.

13. Azon adózónak kell ezt a pontot választani, aki/amely a korábban már benyújtott adóbevallását – az Art. rendelkezései alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. Emellett az adózó köteles azon „bevallási” sort is jelölni, amelyhez kapcsolódik az önellenőrzése. Az adóbevallását helyesbítő adózó az önellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel köteles a bevallási nyomtatvány valamennyi sorát kitölteni. Ekkor a II. mezőben, „Bevallott időszakban” azt az adóévet kell meghatározni, amelyre a helyesbítés vonatkozik.

BEVALLÁSI IDŐSZAK

A bevallás jellege azt az időtartamot jelöli, amelyre a bevallás vonatkozik (éves, záró, előtársasági, év közben kezdő, üzleti éves). Amennyiben teljes adóévben fennállt az adókötelezettség, akkor e pontban 2016. 01. 01. naptól 2016. 12. 31. napig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség nem állt fenn a teljes adóévben, például év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2016. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni.

ZÁRÓ BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁNAK OKA

Ha az III. pontban a záróbevallás lett jelölve, akkor itt a záróbevallás benyújtásának konkrét okát is – a taxatív felsorolás 1-17. pontja egyikét – kell választani.

BEVALLÁSBAN SZEREPLŐ BETÉTLAPOK

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő lapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó kiegészítő lapokat is – tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az **"A"-tól "D"-ig** terjedő lapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. **Ezek közül csak egyet - a vállalkozásra irányadó kiegészítő lapot - kell kitölteni** és benyújtani az adóhatósághoz.

- Az „A/1” jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az **általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket**. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, aki nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. Szintén ezt a betétlapot kell kitölteni a kata-adóalanyoknak azzal a különbséggel, hogy ebben az esetben a Htv. 39/B.§ (3) bekezdésében meghatározott 2,5 millió forintos adóalapot, vagy – ha nem teljes adóévben működő vállalkozásról van szó – annak időarányos részét kell szerepeltetni.
- A „A/2” jelű kiegészítő lapot az **adóalap egyszerűsített meghatározási módját választó** adóalanyoknak kell kitölteni (az Sza. törvény szerint az adóévben átalány szerinti jövedelem megállapítást alkalmazó vállalkozók, eva-adóalany, kiva-adóalany).
- A „B” jelű kiegészítő lapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti **hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak** kell kitölteni.
- A „C” jelű kiegészítő lapot a **biztosítóknak** kell kitölteni.
- A „D” jelű lapot a **befektetési vállalkozásoknak** kell kitölteni.
- Az „E” jelű betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteniük, amely az eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen csökkenteni kívánja a Htv. szerinti nettó árbevételét az iparüzési adóalap megállapítása során, valamint árbevételük az 500 millió Ft-ot meghaladta. Ugyanakkor nem kell kitöltenie annak az adóalanyának, aki/amely az egyszerűsített adóalap-megállapítás bármely módját választotta a bevallás adóévére.

Az **„F” jelű betétlapot a vállalkozási szintű adóalap-megosztásával összefüggésben kell kitölteni** annak, aki/amely a székhelyén kívül más (minimum egy) településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett.

A **„G” jelű betétlap** egyrészt a túlfizetésről szóló nyilatkozat megtételére szolgál, másrészt itt kell nevesíteni a más adóhatóságnál fennálló köztartozásokat. A betétlap ezen részét csak akkor kell kitölteni, ha más adóhatóságnál (állami, önkormányzati adóhatóságnál) van köztartozása.

A **„H” jelű betétlapot** azon adózó tölti ki, aki/amely a korábbi adóévre benyújtott adóbevallását – az Art. rendelkezései alapján – utólag önellenőrzéssel helyesbíteni kívánja.

Az **„I” jelű betétlapot** azon adóalanyoknak kell kitölteni, amelyek éves beszámolójukat az IFRS- ek szerint készítik. Az „A”-„D” jelű betétlapokat nem kell kitölteni azon vállalkozásoknak, melyek az „I” jelű lap kitöltésére kötelezettek. Szükséges azonban az „E” jelű betétlap kitöltése.

A **„J” jelű betétlapot** azon, közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyoknak, családi gazdálkodó adóalanyoknak kell kitölteni, akik az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy kívánják teljesíteni, hogy a közös őstermelői, családi gazdálkodói tevékenység-végzésből származó teljes iparüzési adóalapot az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó vallja be. A közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező többi őstermelőnek, illetve a családi gazdaság többi tagjának ebben az esetben nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk. Ezen betétlapon azonban nyilatkozniuk kell ezen egyszerűsített adóbevallási módról.

Az **„EGER1687C” jelű kiegészítőlap** az ún. **„Felhasználási Javaslat”** nem része a bevallási nyomtatványnak, azt külön kell a bevalláshoz csatolni, és azzal egy időben beadni. A kiegészítő lap a honlapunkról letölthető. A kitöltésénél Eger Megyei Jogú Város Önkormányzatának 60/2009.(XI.27.) számú a helyi iparüzési adó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló rendeletének szabályait kell alkalmazni.

A 2016. ÉVI ADÓALAP EGYSZERŰSÍTETT MEGHATÁROZÁSI MÓDJÁT VÁLASZTÓK NYILATKOZATA

Az egyszerűsített iparüzési adóalap megállapítása a főszabálytól [Htv. 39.§ (1) bekezdés] eltérő adóalap-megállapítást jelenti. Erről az adóalanyoknak külön nyilatkoznia kell az adóbevallásban.

Az iparüzési adóalap egyszerűsített megállapítási módjának a 2016. adóévre való (utólagos) választásáról

- **a) pont:** az Sza.-tv. szerint az adóévben átalány szerinti jövedelem megállapítást alkalmazó vállalkozók jelölik ezt a pontot. Ezen vállalkozók esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányban megállapított jövedelem 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti - e tevékenységből származó - bevételének 80 százaléka.
- **b) pont:** az a) pontban említettekén kívül mindazon (pl. tételes költségelszámolást alkalmazó) magánszemély, illetőleg gazdasági társaság vagy egyéb szervezet, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladta meg. Továbbá azon magánszemély vállalkozó esetében, aki a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint munkaviszony létesítése miatt veszítette el az átalányadózássra való jogosultságát, de az árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladta meg, az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80 százaléka

- **c) pont:** azon eva-alanynak kell itt nyilatkoznia, aki/amely az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50 százalékában állapítja meg adóalapját,
- **d) pontot** kell jelölnie azon kiva-alanynak, amely az iparüzési adóalapot a kiva-alap 20 százalékkal növelt összegében állapítja meg

Nem kell az adóbevallásban külön nyilatkoznia azon kata-alanynak, aki/amely az iparüzési adót a 2016. adóévre tételes adóalap szerint (egyszerűsített módon fizette meg és) állapítja meg, ezen adóalap-megállapítás választásáról ugyanis az adóévre (előre) 2016. január 15-éig benyújtott változás-bejelentési nyomtatványon már nyilatkozott.

Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor nem kell kitölteni az A/1 jelű kiegészítő lapot, valamint a főlap VIII/2-5. sorait.

AZ ADÓ KISZÁMÍTÁSA

Az egyes sorok adatait a helyi adókról szóló törvényben, a számviteli, vagy más egyéb törvényben foglalt szabályok alapján kell megadni.

1. sor: Itt szerepel a vállalkozási szintű, a Htv. szerinti nettó árbevétel összege, függetlenül attól, hogy az adóalany a tevékenységét hol (mely település, belföldön vagy külföldön) folytatta.

A nettó árbevétel kimunkálásához szükséges a megfelelő jelű betétlap kitöltése is. A nettó árbevétel elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó betétlapon találhatóak. A vállalkozási szintű nettó árbevételt a megfelelő kiegészítő lapon kell levezetni, ezért elsőként a betétlap megfelelő sorait kell kitölteni! Az adott kiegészítő lapon kiszámított 1. sor összege kerül át ebbe a mezőbe (VIII/1. sor).

Amennyiben az adóalap egyszerűsített megállapítási módját választja, úgy a főlap VIII/1. sorában

- az a.) pont szerinti adózás esetén az A/2 lap 5. sorában szereplő adóalap (átalányadó alapja),
- a b.) pont szerinti adózási mód esetén az A/2 lap 7. sorában szereplő adóalap (nettó árbevétel 80%-a),
- a c.) pont szerinti adózás esetén az A/2 lap 9. sorában szereplő adóalap (eva alapjának 50%-a),
- a d.) pont szerinti adózási mód választása esetén pedig az A/2. lap 11. sorában szereplő adóalap (kiva alapjának 20%-kal növelt összege) szerepel.

2. sor: Ebbe a sorba kell beírni a vállalkozási szintű eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összegét.

Eladott áruk beszerzési értéke (ELÁBÉ): a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknak – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – az Szja-tv. hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenti az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany anyagköltségeként, alvállalkozói teljesítés értékeként, illetve közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

Közvetített szolgáltatások értéke: az adóalany által továbbadott (számlázott) olyan alvállalkozói teljesítés értéke, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Polgári Törvénykönyv (Ptk.) szerinti - írásban kötött - vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Ide értendő annak a - közvetített szolgáltatásnak nem minősülő - szolgáltatásnak az ellenértéke is, amelyet az adóalany az általa értékesített új (a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését megelőzően vagy azt követően első ízben értékesített) lakás előállításához a Ptk. szerinti, írásban megkötött vállalkozási szerződés alapján vesz igénybe. Az e pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal jogdíjként, eladott áruk beszerzési értékeként, anyagköltségeként vagy közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

A Sztv.-vel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásról lehet szó, ha az adóalany saját nevében, de más javára rendel meg valamely szolgáltatást és azt változatlan formában részben, illetőleg egészben „továbbadja”, továbbszámlassza. Ekkor az adóalany az adott szolgáltatást nem saját teljesítményéhez használja fel, azt a megbízója javára rendeli meg, a szolgáltatás tényleges igénybe vevője pedig a megrendelő. Az adóalany tehát „beékelődik” a szolgáltatást ténylegesen nyújtó, illetve fogadó közé, és ez megnyilvánul a háromoldalú számlázási kapcsolatban is, amikor a szolgáltatás nyújtója az adózónak számláz (jogi értelemben vele áll kapcsolatban), az adózó pedig e teljesítményt – változatlan formában, de nem feltétlenül változatlan áron – továbbszámlassza megrendelője részére. A „változatlan formában történő továbbszámlasszás” fogalom feltételezi, hogy az adózó közvetítőként jár el a szolgáltatás tényleges igénybevevője és a szolgáltatás tényleges nyújtója között, tehát a megrendelt szolgáltatást nem saját teljesítményéhez használja fel, mert azt saját nevében más javára rendeli meg. A szolgáltatás fizikai teljesítését a szolgáltatás tényleges nyújtója az adózó megrendelője részére teljesíti, azonban a teljesítést az adózó ismeri el, így a szolgáltatás tényleges nyújtója az adózónak számláz.

Részben és változatlan formában történik a vevő javára megrendelt (ténylegesen a vevő által igénybe vett) szolgáltatás továbbadása abban az esetben is, ha az adóalany több megrendelő részére közvetíti ugyanazon, neki számlázott szolgáltatást. Természetesen ebben az esetben sem lehet több azonban a nettó árbevétel-csökkentő tétel az adózónál a szolgáltatás tényleges nyújtója által részére kiszámlázott összegnél.

A tartalmi kritériumot a megrendelővel – írásban – kötött szerződés, illetve az ügylet lényegi tartalma alapján lehet megállapítani. Másként fogalmazva, a megrendelővel kötött szerződés támasztja alá (teszi lehetővé) egy szolgáltatás közvetített szolgáltatásként való minősítését. Természete szerint lehet szó közvetített szolgáltatásról, például az utazásszervező és az utas közötti utazási szerződés alapján igénybe vett szálláshely-szolgáltatás esetén. Ez esetben ugyanis az utazási iroda saját nevében a megrendelője, az utasa javára rendeli meg, illetve veszi igénybe a szálláshely-szolgáltató szolgáltatását.

Egy adott igénybe vett szolgáltatás közvetítése tényének ki kell tűnnie a számlázási, nyilvántartási rendből is. Az idézett fogalom szerint ugyanis a számlából a közvetítés tényének is egyértelműen ki kell tűnnie. Amennyiben a vállalkozás egyben saját teljesítményét és az általa vásárolt szolgáltatást is értékesíti, azt a számlában el kell különíteni. Nem feltétel azonban, hogy az adózó az igénybe vett szolgáltatást azonos összegben számlázza tovább megrendelőjének.

Ahhoz, hogy az iparüzési adóalapjának kiszámítása során a nettó árbevétel e jogcímen csökkenteni lehessen, az adózónak a következők szerinti nyilvántartási rendet kell kialakítania. A nyilvántartás alapján, megrendelőnként egyértelműen egymáshoz rendelhetőek legyenek: az adózó által igénybe vett (közvetítendő) szolgáltatás (bejövő) számlájának sorszáma, a szolgáltatás megnevezése, ellenértéke; a megrendelő számára továbbszámlázott szolgáltatás (kimenő) számlájának sorszáma, a megrendelő megnevezése, a továbbszámlázott szolgáltatás ellenértéke, továbbá a közvetítés tényét (a tartalmi feltétel teljesülését) alátámasztó, megrendelővel kötött szerződés hivatkozási száma. Több megrendelő és/vagy több közvetített szolgáltatás esetén minden megrendelőre, illetőleg mindegyik közvetített szolgáltatásra vonatkozó adatot külön-külön kell feltüntetni.

Ezen analitikus nyilvántartással egyenértékű az az eljárás is, melynek során az adóalany a kimenő számla nála maradó (másod)példányán feltünteti az ahhoz tapadó bejövő számla sorszámát, a szolgáltatás megnevezését, ellenértékét, továbbá a megrendelővel kötött szerződés hivatkozási számát. Amennyiben az adózó egy adott szolgáltatást több megrendelő részére közvetít, akkor kimenő számla másodpéldányán a közvetített szolgáltatás ellenértékét a megrendelőnek való teljesítéssel arányosan kell szerepeltetni.

Az előzőekben ismertetett – tartalmi, számlázási, nyilvántartási – feltételek teljesülésének elmaradása esetén nem beszélhetünk közvetített szolgáltatások értékéről a Htv. értelmében.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét [Htv. 52. § 32. pont; 40/I. §]. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti - írásban kötött - vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt. Ezen pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, 52. § 37. pont vagy 40/G. § szerint anyagköltséggént, illetve 52. § 40. pont és 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű - nettó árbevétel-csökkentő - anyagköltség összegét, amely a Htv. 52. §-ának 37. pontja, illetve - éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók esetén - a Htv. 40/G. §-a szerinti fogalom. Az anyagköltség - egy kivétellel - a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alapsegéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével.

Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozás esetében anyagköltség a Htv. 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évben ráfordításként elszámolt - Htv. 40/G. § (2) és (3) bekezdés szerint korrigált - felhasználáskori könyv szerinti értéke. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok - anyagköltséggént elszámolt - bekerülési értékével, továbbá azzal az értékkel, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, az 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, az 52. § 40. pont és a 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

5. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszautal a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényre. E szerint az alaputatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 4. §-a 32. pontja szerint saját tevékenységi körben megvalósított K+F tevékenység közvetlen költsége.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyeitől. Megállapításához az 1. sor összegéből kerül levonásra a 2. 3. 4. és 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel csökkentő

tételek együttes összegét. Ha az 1. sor összegét eléri vagy meghaladja a 2., 3., 5. sorok együttes összege, akkor ebben a sorban „0” szerepel.

Ha a vállalkozónak az „E” jelű betétlap III. részét kell kitöltenie, akkor e sor értéke az „E” jelű betétlap III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg.

7. sor: Az Art. 1. §-a (8) bekezdésének első fordulata értelmében a szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni. A hivatkozott bekezdés irányadó a helyi iparűzési adóra is, azaz amennyiben a kapcsolt vállalkozások az egymás között alkalmazott árakat a szokásos piaci árra igazítják, úgy a korrekciót a helyi iparűzési adó alapjánál is véghez kell vinni (a korrekció vonatkozhat a nettó árbevételre, az elábé-re, az anyagköltségre, a közvetített szolgáltatások értékére, az alvállalkozói teljesítések értékére). A 2016. évben kezdődő adóévtől a bevallási nyomtatvány lehetőséget ad arra, hogy az adózó ennek összegét külön jelölje a bevallási nyomtatványon. Amennyiben a szokásos piaci ár miatti korrekció hatása összességében negatív, azaz a nettó árbevételt (adóalapot) csökkenti, úgy annak értékét a negatív előjellel kell feltüntetni e sor kitöltésekor.

8. sor: A Htv. 40/J. §-a áttérési különbözet számítását írja elő a beszámolójukat első ízben az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók részére. Ennek oka, hogy egyes tranzakciókat a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban sorolnak a bevételek közé, illetve az egyes, nettó árbevételt csökkentő tételek elszámolása is eltérő időszakokra eshet a két számviteli rendszerben. A szabályozás értelmében az áttérést megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett nettó árbevétel és figyelembe vett árbevétel-csökkentő tényező akkor képez az áttérés adóévében pozitív áttérési különbözetet, ha ezen tételek az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelennek meg az adóalap részeként vagy ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg.

Mindez csak akkor alkalmazandó, ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ekre, s ezen tételek megfelelő elszámolása a helyi iparűzési adó alapját - az áttérés adóévében vagy azt követően - növelné. Az áttérési különbözet negatív irányú (adóalap-csökkentő hatású), ha az árbevétel az áttérés adóévével megelőzően és az áttérés adóévében vagy azt követően is egyaránt része az adóalapnak, vagy ha az egyébként nettó árbevétel-csökkentő tényezőt sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem lehet ekként figyelembe venni az adóalap-számítás során. Ha az áttérési különbözet értéke negatív, ezt a tényt, vagyis az összeg előjelét is fel kell tüntetni e sorban. *[Részletezés az „I” jelű betétlapon!]*

9. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a Htv. 39/D §-a szerinti foglalkoztatás növeléshez kapcsolódó adóalap-mentesség összegét.

A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparűzési adó alapját (pl.: ha az évi létszám-növekmény 5,36 fő, akkor 5,36x1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalapcsökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 2009. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell - két tizedesjegy pontossággal - számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a Tao. tv. szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszám-bővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

10. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalapmentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

11. sor: Az ún. „korrigált” Htv. szerinti adóalap sorban a 6. sorban rögzített adóalap összegének a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség összegével csökkentett, a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt, valamint a szokásos piaci árra való kiegészítés miatt (pozitív/negatív előjel szerint) korrigált, illetve az IFRS-t alkalmazó vállalkozónál (pozitív/negatív előjelű) áttérési különbözetet figyelembe vevő vállalkozási szintű iparűzési adóalap összege szerepel. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű iparűzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyén kívül legalább egy településen telephelyet tart fenn), akkor ezt az összeget kell - az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint - megosztani az egyes települések között. Ebben az esetben az F jelű lap kitöltése is szükséges.

12. sor: Itt kerül kiszámításra a 11. sorban szereplő, mentességekkel csökkentett Htv. szerinti vállalkozási szintű iparűzési adóalap megosztása eredményeként előálló **települési adóalap**. Az adóalap megosztását a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert kell alkalmazni, amely a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalap-rész megalapozottan azonban nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terheli adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 11. sor összegével.

16. sor: Ebben a sorban az egri adóalapra jutó adó összege szerepel. Az önkormányzati rendelet szerinti hatályos adómérték alapulvételével, amely Egerben **2015. évben 2 százalék**.

17. sor: Az önkormányzat rendeletében jogosult adókedvezményt megállapítani a vállalkozók számára. Az a vállalkozó, akinek a vállalkozás szintű **adóalapja a 2,5 millió forintot nem haladja meg**, az éves végleges iparűzési adóból **50%-os kedvezményre** jogosult. (R.5.§). Ebben a sorban ezt az összeget kell feltüntetni.

18. sor: Az a **házi orvos, védőnő vállalkozó**, akinek a vállalkozási szintű adóalapja éves szinten az adóévben a 20 millió forintot nem haladja meg az állandó jellegű tevékenység végzése utáni számított végleges iparűzési adójából **50%-os önkormányzati adókedvezményre jogosult** (R.5.§). Az ilyen címen igénybe vett adókedvezmény mellett a 17. sorban jelzett általános adókedvezmény nem érvényesíthető.

19. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján az adóévben az ideiglenes jellegű iparűzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét - az adóalap-megosztás arányában - le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban annak összegéig. Például, ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az önkormányzatra jutó adóból levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 16. sor összegét, akkor itt csak a 16. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóátalány tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 28. sorban kell szerepeltetni.

20. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból - legfeljebb annak összegéig terjedően - levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak (a továbbiakban: **belföldi e-útdíj**) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi e-útdíj 7,5%-át a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő iparűzési adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és a megosztással érintett önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonhatja le. Azaz, a belföldi e-útdíj 7,5%-a az adóalapmegosztás arányában vonható le. Ha a belföldi e-útdíj 7,5%-a 100 000 forint, a településre pedig a megosztás során a vállalkozási szintű adóalap 10%-a jut, akkor itt 10 000 forintot kell feltüntetni. Ebben a sorban tehát a belföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

21. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból - legfeljebb annak összegéig - levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, külföldön autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjnak (a továbbiakban: **külföldi e-útdíj**) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalapmegosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt külföldi e-útdíj 7,5%-át az adóalapmegosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a külföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

22. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból - legfeljebb annak összegéig - levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő használati díjnak (a továbbiakban: **belföldi úthasználati díj**) a 7,5%-a. A belföldi úthasználati díj (10 napos/30 napos/éves „matrica” vagy megyei „matrica”) a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó tehergépjárművel, illetőleg autóbusszal vagy személygépkocsival való díjköteles közúthálózaton való közlekedés kapcsán fizetendő díjatalány. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi úthasználati díj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a belföldi úthasználati díj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell beírni.

23. sor: A Htv. 40/A. § (4) bekezdése alapján az önkormányzat rendeletében lehetővé teheti az alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége 10%-ának iparűzési adóból való levonását. Amennyiben a vállalkozás csak székhellyel rendelkezik, és az önkormányzat rendelete említett jogcímen adóelőnyt tartalmaz, akkor az adózó a településre fizetendő adóját 10%-kal csökkentheti. Ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terheli állandó jellegű adókötelezettség, akkor a K + F címén adókedvezményt a települési adóalapnak a vállalkozási szintű adóalap arányában veheti figyelembe [Htv. 40/A. § (2), (4) bekezdés]. Ebben a sorban a K + F adóévi közvetlen költsége 10%-ának településre jutó összegét kell feltüntetni.

24. sor: Ebben a sorban kerül kiszámításra az egri önkormányzat illetékességi területén keletkezett 2016. adóévi iparűzési adófizetési kötelezettség. Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 16. sor összegét, akkor itt "0" szerepel.

25-27. sorok: E sorok szolgálnak a **2016. évi végleges adó elszámolására, pénzforgalmi tételek rendezésének ellenőrzésére**. A 25. sorban az adóévben adóelőlegre ténylegesen befizetett összeget, a 26. sorban pedig az Art. által előírt feltöltési kötelezettség (előző év december 20-ig) miatt befizetett összeget kell feltüntetni.

Figyelem!

Az **adókülönbözetest az adóévet követő év május 31-ig kell befizetni**, illetve ettől az időponttól lehet visszaigényelni. **Záró bevallás és előtársasági bevallás esetén a bevallás benyújtásának határidejével egyező időpontban kell az adót megfizetni.** Ha az adókülönbözetest, illetve a visszajáró előleg 100 Ft-nál kevesebb, azt nem kell megfizetni és az adóhatóság sem téríti vissza.

28. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben ténylegesen megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg akkor egyezik meg a 19. sorban feltüntetett összeggel, ha az kisebb a 16. sorban feltüntetett adóösszegnél vagy azzal egyenlő.

29. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmainak megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is - a megosztási szabályok szerint - kell osztani adólapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalannak külföldön több telephelye van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a „külföld”-et egységként kell tekinteni, vagyis egy telephelynek minősül. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számítást nem kell telephelyenként elvégezni. A külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalapot - tájékoztató adatként - e sorban kell feltüntetni.

30. sor: Itt kell - tájékoztató adatként - feltüntetni a vállalkozás által az adóévben megfizetett (költséggként, ráfordításként elszámolt) belföldi e-útdíj, külföldi e-útdíj és belföldi úthasználati díj együttes összegének 7,5%-át.

31. sor: A Htv. 39/D. § (1) bekezdése alapján a vállalkozási szintű adóalap csökkenthető [9. sor] az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett növekménye után 1 millió forint/fő összeggel. Ebben a sorban a létszám-növekményt főben kifejezett adatként kell szerepeltetni (Pl.: ha az e jogcímű adóalap-csökkentés 1.782 000 forint, azaz a létszámnövekmény 17,82 fő volt, akkor ez utóbbi számadatot kell beírni.) Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. A Htv. 39/D. §-ának (2) bekezdése alkalmazásában állami támogatás a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

ADÓELŐLEG BEVALLÁSA

A Htv. 41.§-a alapján az iparüzési adóban **az adóelőleg-fizetési időszakra** (keresztfélévekre) vonatkozó **adóelőleg-részleteket az adózónak kell megállapítania, bevallania** az előlegfizetési időszak egyes esedékességi időpontjaira. Az **előlegfizetési időszak** általánosságban a bevallásbenyújtás esedékességét követő második naptári hónap 1. napjával kezdődő 12 hónapos időszak [Htv. 41.§ (2) bek.].

- *Ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónap, akkor az előleg-fizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének összege az adóévet megelőző adóév adójának az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójának fele.*

- *Ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg első részletének az összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg és az adóév harmadik hónapjának 15. napjára már bevallott, bejelentett adóelőleg-részlet pozitív különbözete, az előlegfizetési időszakra fizetendő adóelőleg második részletének összege az adóévet megelőző adóév adójából az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján 12 hónapos időszakra számított összeg fele.*

A 2017-ben kezdődő előlegfizetési időszakra vonatkozó adóelőleg-részleteket az adózó a 2016. évről az önkormányzati adóhatósághoz 2017. május 31-ig benyújtott adóbevallásában vallja be.

1. Előlegfizetési időszak

Az előlegfizetési időszak általános esetben a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Az adózónak az előlegfizetési időszak első és utolsó napját kell beírnia a bevallás e sorába. Az előlegfizetés időszak (keresztfélév) tehát 12 hónapnyi időszakot ölel át. Ez általános esetben 2017. július 1-jétől 2018. június 30-ig terjedő időszakot jelent.

2/1. sor: ebben a sorban – általános esetben – a 2015. évi adóbevallás alapján meghatározott, 2017. március 15. napjáig esedékes adóelőleg összegét kell szerepeltetni. Amennyiben Ön előlegcsökkentési kérelmet nyújtott be a 2017. március 15-ig fizetendő előlegére vonatkozóan, és annak az adóhatóság helyt adott, úgy a csökkentett összeget kell ebben a sorban szerepeltetni.

2/2. sor: E sorba egyfelől az előlegfizetési időszak első előlegrészletének esedékességi időpontját – ez az előlegfizetési időszak harmadik hónapjának 15. napja (naptári évvel azonos üzleti év esetén ez 2017. szeptember 15.) – kell beírni. Másfelől az előlegfizetési időszak első félévére, azaz 2017. július 1-jétől 2017. december 31-ig tartó időszakra (mely az adóév II. félévének felel meg) vonatkozó adóelőleg összege, azaz a VIII/24. sorban feltüntetett összeg és a 2017. március 15-én – naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának 15. napján – esedékes (bevallott előlegösszeg különbözete szerepel.

Ha 2017. március 15-én nem kellett adóelőleget fizetni – például az adózónak 2015. évben nem keletkezett iparűzési adófizetési kötelezettsége –, akkor e sor összege a VIII/24. sorban feltüntetett összeggel megegyezik.

3. sor: A második adóelőlegrészlet esedékességének a napja az előlegfizetési időszak kilencedik hónapjának 15. napja (a naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén 2018. március 15-e). A bevallandó előleg összege pedig a VIII/24. sorban szereplő adóösszeg (2016. évi adó) fele.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ "A/1" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Az "A/1" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. E körbe tartozik minden iparűzési adóalany, aki/amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. Az „A/1” jelű betétlapot nem kell kitöltenie az adóalap egyszerűsített megállapítási módját választó adóalanyoknak (Htv. 39/A. és 39/B§-ai).

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből kerülnek levonásra 3-6. sorokban szereplő összegek. **Ez a sor megegyezik a főlap VIII/1. sorával!**

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75.§-aiban szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány, költségvetési szerv stb.) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében ebben a sorba a tevékenységgel (termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás) összefüggésben kapott készpénz, jóváírás vagy bármilyen más vagyoni érték összegét kell beírni.

3. sor: 2016. július 1-jétől a Htv. önálló – a Tao. törvénytől eltérő – jogdíjfogalmat határoz meg. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételnek [Htv.52. § 51. pont]. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevételel lehessen csökkenteni.

4. sor: Ebbe a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt - jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó, illetve alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó összegét. Ezen sorban rögzített összeget jogcím - regisztrációs adó, energiaadó, alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó - szerinti bontásban is fel kell tüntetni.

6. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható - árbevételként elszámolandó - felszolgálási díjat nem terheli iparűzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorba a felszolgálási díj árbevételeként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ "A/2" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A Htv. alapján választható a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózók, illetve az előző évben 8 millió forint nettó árbevétel el nem érő vagy – kezdő vállalkozó esetén – várhatóan el nem érő egyéb iparűzési adóalanyok számára az iparűzési adó alapjának egyszerűsített megállapítási módja. Az egyszerűsítés lényege, hogy nincs szükség az egyes adóalap-elemek tételes kigyűjtésére és összegzésére az adóalap-megállapítás során. Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozók az iparűzési adó alapját az EVA alapjának 50%-ában, a kisvállalati adó alanyai pedig a kiva alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatják is megállapíthatják

A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózók (Htv. 39/A.§ (1) a), és 39/A.§ (2))

Az Szja. törvény szerinti átalányadó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozók esetében az adó alapja az Szja. szerinti átalányadó-alap 20 százalékkal növelt összege, azzal, hogy az iparűzési adóalapjának felső határa a személyi jövedelemadó szerinti bevétel 80 százaléka {Htv. 39/A.§ (1) a); (2)}

1. sor: A vállalkozó által adóévben elért bevétel összege, amelyet az SZJA törvény törvény 4. és 10. melléklete szerint kell megállapítani.

2. sor: A levonható költséghányad összegét kell ebben a sorban feltüntetni, amelyet az SZJA törvény 54. §-ának rendelkezései szerint kell megállapítani. A törvény az átalányadózást választó egyéni vállalkozókra differenciált költségátalányt ír elő az átalányadó alapjának megállapításához. Ez a költségátalány valamennyi felmerült költség fedezetét jelenti.

3. sor: Ebben a sorban szerepel az SZJA törvény szerinti átalányadó alapjának összegét. Ez az adóévben elért bevétel és a levonható költségnyad különbsége.

4. sor: Az átalányadó alapjának – a 3. sorban lévő összeg – 20 százaléka.

5. sor: Ebben a sorban kerül megállapításra az iparűzési adóalap, ami a 3. és a 4. sorban szereplő adatok összege.

Egyéb adózók (nem átalányadózó) iparűzési adóalapjának egyszerűsített meghatározási módja {Htv. 39/A.§ (1) b)}

Azon iparűzési adóalanyoknak, akik nem minősülnek az SZJA törvény szerinti átalányadózóknak, de nettó árbevételük 8 millió forint alatt van, szintén lehetőség nyílik az adóalap egyszerűsített meghatározási módját választani. A helyi adókról szóló törvény a nettó árbevétel 80 százalékában rögzíti az iparűzési adó alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a helyi adókról szóló törvény szerinti nettó árbevétel összegét. (1990. évi C. törvény 52.§ 22. pontja alapján)

7. sor: Itt szerepel a megállapított nettó árbevétel összegének 80 százaléka, amely az iparűzési adó alapja lesz.

Amennyiben az iparűzési adó alapjának egyszerűsített meghatározására vonatkozó feltételek nem teljesülnek az adóév egészére, akkor az általános szabályok szerint kell az adóalapot kiszámítani. Ha a vállalkozó az átalányadózásra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg, az iparűzési adójának alapját a 7. pontban leírt módon is megállapíthatja.

Egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó adózók iparűzési adóalapjának egyszerűsített meghatározási módja:

8. sor: Ebben a sorban az EVA adó alapjának összegét kell szerepeltetni.

9. sor: Itt a megállapított EVA alapjának 50%-a szerepel, amely az iparűzési adóalapja lesz.

Kisvállalati adó (KIVA) hatálya alá tartozó adózók iparűzési adóalapjának egyszerűsített meghatározási módja

10. sor: Ebben a sorban az KIVA adó alapjának összegét kell szerepeltetni.

11. sor: Itt jelenik meg a KIVA adóalap 20%-kal növelt összege, amely az iparűzési adóalapja lesz.

Az egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor nem kell kitölteni az A/1 jelű kiegészítő lapot, valamint a főlap VIII/2-5. sorait.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A "B" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A "B" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

1. sor: Ebben a sorban jelenik meg összesítve a 2-9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összege, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8-9. sor összegét le kell vonni (Htv. 52.§ 22.b). **Ez a sor megegyezik a főlap VIII/1. sorával!**

2-9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a Htv. 52. § 22. pont b) alpontja - pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt elábé teljes összege nettó árbevétel-csökkentő tétel azzal, hogy ezen összeggel az adóalap a VII. 2. sorban már nem csökkenthető - alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A "C" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A "C" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **biztosítónak** minősülnek.

1. sor: Ebben a sorban jelenik meg összesítve a 2 - 8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összege oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni (Htv. 52.§ 22. c.). **Ez a sor megegyezik a főlap VIII/1. sorával!**

2-8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI.24.) Kormány rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A "D" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

A "D" jelű lapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

1. sor: Ebben a sorban jelenik meg a 2-6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összege (Htv. 52.§ 22. e). **Ez a sor megegyezik a főlap VIII/1. sorával!**

2-6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozások éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII.24.) Kormányrendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ "E" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

E betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, akinek/amelynek a 2016. adóévben volt eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke, valamint árbevétele az 500 millió Ft-ot meghaladta. Nem kell kitöltenie ezt a betétlapot a Htv. 39.§ (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó, 500 MFt-ot nem meghaladó nettó árbevételű adóalanyoknak.

I. pont

Ebben a pontban kell nyilatkozni arról, hogy az adóalany a Htv. 39.§ (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá esik-e. Ezen négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely esetében a következő feltételek konjunktívan teljesülnek:

- a Tao-törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősül,
- az iparűzési adó alanya,
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja nettó árbevételének 50 százalékát
- az előző három feltételnek megfelel, és legalább egy kapcsolt vállalkozással rendelkezik.

Amennyiben hivatkozott feltételek mindegyike teljesül az adózónál, akkor csak a III. pont alatti sorokat, ha azonban egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor csak a II. pont alatti sorokat kell értelemszerűen kitölteni.

A II. pont:

A Htv. 39.§ (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevétel-csökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően, sávosan – az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét.

A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85 százaléka,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75 százaléka,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70 százaléka vonható le.

A „korlátozás” alóli törvényi kivételek

- az Sztv. szerinti exportértékesítésre jutó elábé és közvetített szolgáltatások értéke,
- közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek mint áruk értékesítése kapcsán elszámolt elábé,
- pénzügyi lízing keretében elszámolt elábé,
- az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet által vásárolt és továbbértékesített, az Sztv. szerinti elábéként elszámolt földgáz és villamos energia beszerzési értéke.

Példa

Egy zrt. adatai millió forintban kifejezve (nincs exportértékesítésre jutó elábéje és közvetített szolgáltatások értéke, továbbá nincs közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek kapcsán elszámolt elábé-je és pénzügyi lízing során elszámolt elábéj-e)

Nettó árbevétel:	94 000 millió forint
Elábé:	88 000 millió forint
Közvetített szolgáltatások értéke:	800 millió forint
Anyagköltség:	2 500 millió forint
Alvállalkozó teljesítések értéke:	200 millió forint
K + F közvetlen költsége:	200 millió forint

A számítás menete:

Első lépésben a 94 000 millió forint nettó árbevételt be kell sorolni az egyes nettó árbevétel sávokba, azaz 1 forinttól 500 millió forintig, 500 millió 1 forinttól 20 000 millió forintig, 20 000 millió 1 forinttól 80 000 millió forintig és a 80 000 millió forint feletti részt (2. oszlop).

Második lépésben meg kell határozni, hogy az adott sávba jutó nettó árbevételhez mekkora összegű elábé + közvetített szolgáltatások értéke jut.

A számítás a következő: összes elábé + közvetített szolgáltatások értéke együtt szorozva az adott sávba jutó nettó árbevétel összegével, s osztva az összes nettó árbevétel összegével. Így például az első sávba tartozó számokkal elvégzett matematikai művelet: $88\,800\text{ millió forint} \times 500\text{ millió forint} / 94\,000\text{ millió forint} = 472,340\,425\text{ millió forint}$.

A számításokat valamennyi sávba sorolt nettó árbevétel tételnél elvégezve megkapjuk, hogy az egyes nettó árbevétel sávokba maximum mekkora összegű elábé + közvetített szolgáltatások értéke jutna 100 százalékos levonhatóság esetén (3. oszlop).

A táblázat 4. oszlopa tartalmazza a törvény szerinti egyes sávokban figyelembe vehető százalékos mértéket (100 százalék, 85 százalék, 75 százalék és 70 százalék).

Harmadik lépésben meg kell határozni az egyes sávokban figyelembe vehető (korlátos) elábé + közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét. Ez a következőképpen történik: az adott sávba jutó nettó árbevételt megszorozzuk a figyelembe vehető százalékos mértékkel, s megkapjuk az e sávhoz tartozóan levonható elábé + közvetített szolgáltatások együttes értékét.

Az első sorban lévő 500 millió forint nettó árbevételre jutó elábé + közvetített szolgáltatások együttes értéke 472,340 425 millió forint teljes egészében figyelembe vehető, itt ugyanis nem érvényesül a törvényi korlát, ezért a 3. oszlop és az 5. oszlop összege megegyezik.

A második sorban lévő 19 500 millió forint nettó árbevételre jutó elábé + közvetített szolgáltatások együttes értéke 18 421,276 596 millió forint, azonban a „korlátozó” szabály miatt – az e sávba jutó nettó árbevétel szorozva a figyelembe vehető százalékos mértékkel (85 százalék) – 16 575 millió forint vonható le az elábé + közvetített szolgáltatás együttes értékeként. A sávba jutó maximális elábé + közvetített szolgáltatások együttes értéke (3. oszlop) és a korlátos százalékos mértékkel számított összeg (5. oszlop) közül a kisebb összeg (az 5. oszlop számadata) vehető figyelembe az adóalap megállapításánál.

A harmadik sorban lévő 60 000 millió forint nettó árbevételre jutó elábé + közvetített szolgáltatások együttes értéke 56 680 851 064 millió forint, de a „korlátozó” szabály miatt – az e sávba jutó nettó árbevétel szorozva a figyelembe vehető százalékos mértékkel (75 százalék) – 45 000 millió forint vonható le elábé + közvetített szolgáltatás együttes értékeként. Így ez utóbbi összeg szerepel az 5. oszlopban.

A negyedik sorban lévő 14 000 millió forint nettó árbevételre jutó elábé + közvetített szolgáltatások együttes értéke 13 225 531 915 millió forint, azonban a „korlátozó” szabály miatt (14 000 millió Ft \times 70 százalék) 9 800 millió forint vonható le elábé + közvetített szolgáltatás együttes értékeként. Így ez utóbbi összeg szerepel az 5. oszlop számadataként.

A számításokat – a kerekítés általános szabályai alapulvételével – tizedes törtben kifejezve, hat tizedes jegy pontossággal kell elvégezni.

Negyedik lépésben az egyes sorok kapcsán figyelembe vehető (korlátos) elábé + közvetített szolgáltatások értékét (5. oszlop) összeadva, megkapjuk a 2015. évi nettó árbevételből levonható elábé + közvetített szolgáltatások együttes összegét, mely 71 847,340 425 millió forint.

millió forint

Nettó árbevétel sáv	Sávba jutó nettó árbevétel	Sávba jutó elábé + közv. szolg. értéke max. (%)	Figyelembe vehető	Levonható elábé + közv. szolg. értéke
0–500	500	472,340 425	100	472,340 425
500–20 000	19 500	18 421,276 596	85	16 575,000 000
20 000– 80 000	60 000	56 680,851 064	75	45 000,000 000
80 feletti rész	14 000	13 225,531 915	70	9 800,000 000
Összesen	94 000	88 800,000 000		71 847,340 425

A zrt. 2016. adóévi iparüzési adóalapja 19 252,659 575 millió forint, csaknem 17 milliárd forint az adóalap-növekmény a korlátos levonás következtében.

Az exportértékesítésre jutó elábé általában nem esik korlátozás alá

A Htv. 39.§ (7) bekezdése szerint – a (4)–(5) bekezdésben foglaltaktól eltérően – az adóalap megállapításánál – többek között – azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt elábé-nek a teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany az Sztv. szerinti exportértékesítésből származó árbevételt számolt el.

Példa

Egy kft. adatai millió forintban kifejezve azzal, hogy exportértékesítésből származó Sztv. szerinti nettó árbevételrel és arra jutó elszámolt elábéval rendelkezik, de nincs közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek kapcsán elszámolt elábé-je és pénzügyi lízing során elszámolt elábé-je.

Összes nettó árbevétel:	64 000 millió forint
ebből exportértékesítés árbevétele	20 000 millió forint
ebből belföldi értékesítés árbevétele	44 000 millió forint
Összes elábé	58 000 millió forint
ebből exportértékesítésre jutó elábé	18 000 millió forint
ebből belföldi értékesítésre jutó elábé	40 000 millió forint
Anyagköltség	1 500 millió forint
Alvállalkozói teljesítések értéke:	2 500 millió forint
Közvetített szolgáltatások értéke	0 millió forint
K + F közvetlen költsége:	200 millió forint

A számítás menete az 1. példánál leírtaktól annyiban tér el, hogy az exportértékesítés nettó árbevétele figyelembe veendő az összes nettó árbevételben, míg az exportértékesítésre jutó elábé figyelmen kívül hagyandó a korlátozás megállapításánál. Az elábé összegének levonhatóságát meghatározó szabály [Htv. 39.§ (4) bek.] a teljes (exportárbevételt is magában foglaló) nettó árbevétel százalékos arányában fejezi ki a levonhatóság korlátozását.

Az exportárbevétel fogalma alatt a Sztv. 74.§ (2) bekezdése és 75. §-a szerinti exportárbevételt kell érteni.

A „korlátozás” kizárólag tehát a belföldi értékesítésre jutó elábére vonatkozik, azaz, a belföldi elábé összege szorozva az adott sávba jutó nettó árbevétel összegével, s osztva az összes (belföldi + exportértékesítés) nettó árbevétel összegével.

Az előzőekben ismertetettek alapján az első sorban (40 000 millió forint \times 500 millió Ft/64 000 millió forint =) 312,500 millió forint elábé jut, ezen összeg 100 százaléka (e sávhoz kapcsolódó korlátozás hiányában) levonható a nettó árbevételből.

A második sorban lévő 19 500 millió forint nettó árbevételre jutó elábé 12 187,5 millió forint, míg a „korlátozó” szabály alapján – 16 575 millió forint lenne az elábéként levonható összeg.

Ugyanakkor az e sávba jutó maximális elábé (3. oszlop) és a korlátos százalékos mértékkel számított összege (5. oszlop) közül a kisebb összeget kell figyelembe venni az adóalap megállapításánál, ezért az előbbi összeg szerepel a táblázat utolsó oszlopában.

A harmadik sorban lévő 44 000 millió forint nettó árbevételre jutó elábé 27 500,0 millió forint, míg a „korlátozó” szabály alapján 33 000 millió forint lenne, azonban a két összeg közül az előbbi a kisebb, ezért az szerepel az 5. oszlopban.

millió forint

Nettó árbevétel sáv	Sávba jutó nettó árbevétel	Sávba jutó elábé + közv. szolg. értéke max. (%)	Figyelembe vehető	Levonható elábé + közv. szolg. értéke
0–500	500	312,500 000	100	312,500 000
500– 20 000	19 500	12 187,500 000	85	12 187,500 000
20 000–80 000	44 000	27 500,000 000	75	27 500,000 000
Összesen	64 000	40 000,000 000		40 000,000 000

A táblázat a kft. összes nettó árbevétele alapján kizárólag a belföldi értékesítésre jutó elábé tekintetében tartalmazna levonhatósági korlátot, azonban a belföldi nettó árbevételre nem érvényesül a korlátozás, mivel az egyes sávokba tartozó nettó árbevételben – Htv. eltérő rendelkezése hiányában – benne van az exportárbevétel is. A Htv. 39.§ (7) bekezdése értelmében a példabeli adózó esetében az exportértékesítéséhez kapcsolódóan elszámolt elábé teljes összegében csökkenti a nettó árbevételt, erre a levonhatósági korlát ugyanis nem vonatkozik.

Amennyiben az exportértékesítésre jutó elábé összelábé-n belüli aránya kevesebb, mint 15 százalék, akkor a legfeljebb 20 000 millió forint nettó árbevételű vállalkozás belföldi értékesítésre jutó elábéje törvényi korlátozás alá esik. Ugyancsak törvényi korlátozás érvényesül a legfeljebb 80 000 millió forint nettó árbevételű vállalkozás esetén, ha az exportértékesítésre jutó elábéje 25 százalékot nem éri el az összelábébelül.

Mindezek alapján a Kft. 2015. évi iparűzésiadó-alapja:

1. Összes nettó árbevétel:	64 000,000 000 millió forint
2. Exportértékesítésre jutó elábé	18 000,000 000 millió forint
3. Belföldi értékesítésre jutó „korlátos” elábé	40 000,000 000 millió forint
4. Anyagköltség	1 500,000 000 millió forint
5. Alvállalkozói teljesítések értéke:	2 500,000 000 millió forint
6. K+F közvetlen költsége	200,000 000 millió forint
Ipárűzésiadó-alap 1-(2+3+4+5+6)	1 800,000 000 millió forint

III. pont:

A Htv. 39.§ (6) bekezdés első mondata szerint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény (a továbbiakban: Tao-törvény) szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása [39.§ (1) bekezdés a)-d) pont] pozitív előjelű különbözeteként állapítják meg, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata.

Példa

Egy cégcsoport „A”, „B”, „C”, „D” és „E” tagjai kapcsolt vállalkozások. Az anyacég („A” tag) székhelye Angliában, míg „B” tag fióktelepe Szlovákiában van, „C”, „D” és „E” tagok (belföldi illetőségű jogi személyek) iparűzési adóalanyok, de „D” tag esetében az elábé és a közvetített szolgáltatások értéke együtt nem éri el nettó árbevételének 50 százalékát.

A jogszabályhely alapján a példabeli anyacég („A” tag) angliai székhelye, míg („B” tag) szlovákiai fióktelepe miatt külföldi illetőségű – azaz, nem terjed ki rájuk a Htv. területi és tárgyi hatálya, ennek következtében nem iparűzési adóalanyok –, ezért esetükben nincs helye a cégcsoport szintű nettó árbevétel és az azt csökkentő tételek összeszámításának.

A Htv. 39.§ (6) bekezdés második mondata szerint az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az elábé és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50 százalékát meghaladja, kizárólag az e feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozása(i) esetében.

A példabeli „D” tag ugyan iparűzésiadó-alany, de adatainak kapcsolt vállalkozások szintjén való összeszámítását az idézett törvényi szabály „kizárja”, mivel esetében az elábé és közvetített szolgáltatások értéke együtt nem éri el nettó árbevételének 50 százalékát. Ezért – az összeszámítás figyelmen kívül hagyása miatt – „D” tag adóalany adatai nem szerepelnek az alábbi levezetésben, esetében csak saját adatai alapján kell a 2015. adóévi adóalapot megállapítani, a Htv. 39. § (1), (4)–(5), illetve (7)–(8) bekezdésben foglaltakra tekintettel.

„C” és „E” tag adatai millió forintban kifejezve nem rendelkeznek exportértékesítésből származó Sztv. szerinti nettó árbevétellel, közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek kapcsán elszámolt elábéval és a pénzügyi lízing keretében elszámolt elábéval.

millió forint		
Megnevezés	„C” tag	„E” tag
Nettó árbevétel	16 000	36 000
Elábé	400	0
Közvetített szolgáltatások értéke	14 000	33 200
Anyagköltség	0	800
Alvállalkozói teljesítések értéke	900	700
K + F közvetlen költsége	100	300

A számítás menete:

Első lépésben a nettó árbevételt, valamint az elábé és a közvetített szolgáltatások együttes értékét a cégcsoport – „C” és „E” tag – szintjén összesítve meg kell állapítani.

Összes nettó árbevétel: 16 000 millió forint + 36 000 millió forint = 52 000 millió forint

Összes elábé + közvetített szolgáltatások értéke: 14 400 millió forint + 33 200 millió forint = 47 600 millió forint

Második lépésben a „C” és „E” tag szintjén összesített nettó árbevétel, illetőleg elábé és közvetített szolgáltatások értéke alapulvételével meg kell állapítani, hogy a két vállalkozás együttes, illetve önálló adóalapjának megállapításához mekkora összegben vehető figyelembe (korlátosan) az elábé és közvetített szolgáltatások értékének együttes összege.

millió forint

Nettó árbevétel-sáv	Sávba jutó nettó árbevétel	Sávba jutó elábé + közv. szolg. értéke max. (%)	Figyelembe vehető	Levonható elábé + közv. szolg. értéke
0-500	500	457,692 308	100	457,692 308
500-20 000	19 500	17 850,000 000	85	16 575,000 000
20 000-80 000	32 000	29 292,307 692	75	24 000,000 000
Összesen	52 000	47 600,000 000		41 032,692 308

Az első sorban lévő 500 millió forint nettó árbevételre jutó elábé és közvetített szolgáltatások értéke 457,692 308 millió forint, e nettó árbevételhez tartozó elábé és közvetített szolgáltatások érték 100 százalékban levonható a nettó árbevételből, így a táblázat 3. és 5. oszlop számadata azonos.

A második sorban lévő 19 500 millió forint nettó árbevételre jutó elábé és közvetített szolgáltatások értéke 17 850,0 millió forint, míg a „korlátozó” szabály alapján 16 575 millió forint az elábéként és közvetített szolgáltatások értékeként levonható összeg. Azonban az e sávba jutó maximális elábé (3. oszlop) és a korlátos százalékos mértékkel számított összege közül a kisebb összeg vehető csak figyelembe, ezért az utóbbi összeg szerepel az 5. oszlopban.

A harmadik sorban lévő 32 000 millió forint nettó árbevételre jutó elábé és közvetített szolgáltatások értéke 29 292,307 692 millió forint, míg a „korlátozó” szabály alapján 24 000,0 millió forint, a két összeg közül az utóbbi a kisebb, az vehető figyelembe, így az szerepel az 5. oszlopban.

A cégcsoport összeszámítással érintett adóalanyai szintjén megállapítottuk – a Htv. 39.§ (4)–(5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – az elábé és közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének – az iparüzési adóalap-megállapításnál – törvényi korlátra figyelembe vehető, nettó árbevételből levonható összegét, amely 41 032,692 308 millió forint.

Harmadik lépésben a kapcsolt vállalkozások („C” és „E” tag csoportszintű) összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása – azaz, a korlátosan érvényesíthető elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke, továbbá az anyagköltség, az alvállalkozói teljesítések értéke és a K + F közvetlen költsége teljes egésze – pozitív előjelű különbözetét kell megállapítani.

Csoportszinten („C” és „E” adóalany):

- összes nettó árbevétel 52 000,000 000 millió forint
 - összes figyelembe vehető elábé és közvetített szolgáltatások értéke 41 032,692 308 millió forint
 - összes anyagköltség 800,000 000 millió forint
 - összes alvállalkozó teljesítések értéke 1 600,000 000 millió forint
 - K + F közvetlen költsége 400,000 000 millió forint
- a)–[b)+c)+d)+e)]=„pozitív előjelű különbözet” mint adóalap 8 167,307 692 millió forint

A Htv. 39.§ (6) bekezdése értelmében az összevont adóalap számítására kötelezett kapcsolt vállalkozások esetén az egyes adóalanyok adóalapja az összevont adóalap árbevétel-arányos megosztása eredményeként áll elő. Az összevont adóalap számítása során (jelen példa nyomán) az anyagköltséget és az alvállalkozói teljesítések értékét 100 százalékban kell figyelembe venni. A számítások alapján „C” és „E” adóalanyok csoportszintű iparüzésiadó-alapja a 2016. adóévre 8 167,307 692 millió forint.

Negyedik lépésben a „pozitív előjelű különbözet” (csoportszintű adóalapot) megszorozzuk az adóalany nettó árbevételének az összeszámítással érintett vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányával, s így megkapjuk az egyes adóalanyok iparüzési adóalapját. A közösen meghatározott csoportszintű adóalaphoz „C”, valamint „E” adóalany olyan arányban részesedik, amilyen arányt a nettó árbevétele a csoport összesített nettó árbevételében képvisel.

„C” tag iparüzésiadó-alapja: 16 000 millió forint/52 000 millió forint, azaz $0,307692 \times 8 167,307 692$ millió forint = 2 513,015 238 millió forint.

„E” tag iparüzésiadó-alapja: 36 000 millió forint/52 000 millió forint, azaz $0,692308 \times 8 167,307 692$ millió forint = 5 654,292 454 millió forint.

A törvényi szabályon alapuló számítások eredményeképp előfordulhat, hogy az összeszámítással érintett kapcsolt vállalkozás adóalanyok közül egyeseknél több iparüzési adóalap „képződik”, mintha önállóan állapítaná meg adóalapját, míg más adóalanyoknál kevesebb adóalap. A saját adóalaphoz képest eltérő több vagy kevesebb iparüzési adóalap esetén előálló adófizetési kötelezettség kapcsolt vállalkozások közötti elszámolására adótörvény azonban nem tartalmaz szabályozást.

2015. évtől némileg változott a kapcsolt vállalkozások összevont adóalapjának számítása. A Htv. szabályai alapján 2014. év végéig az összevont adóalap kalkulációja során a cégcsoportból év közben kivált kapcsolt vállalkozást a teljes adóévben kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni. 2015-től azonban kizárólag a kapcsolt vállalkozási jogviszony fennállásának időtartamára jutó – napi időarányosítással megállapított – összegben kell figyelembe venni a nettó árbevételt és a nettó árbevétel csökkentő eladott áruk beszerzési értékét valamint a közvetített szolgáltatások értékét.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ "F" JELŰ KIEGÉSZÍTŐ LAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparűzési tevékenységet, akkor az „F” jelű kiegészítő lapot is ki kell tölteni. Az alkalmazott megosztási módszert a II. blokkban jelölheti.

A kiegészítő lap III. blokkjának 1-4. soraiba a vállalkozás egésze, illetőleg az adott önkormányzat területére jutó személyi jellegű ráfordítás, illetőleg eszközérték összegét kell beírni.

Ha a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap megosztást alkalmazza, akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték arányos megosztási módszert alkalmazza, úgy a 3. és a 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megosztási módszert alkalmazza, abban az esetben a 9-12. sorokat kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozási szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított (vállalkozási szintű) összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült eszközérték összegét.

A vezetékes gázszolgáltatást, villamosenergia-szolgáltatást közvetlenül a végső fogyasztó részére nyújtó vállalkozásoknak csak a 5-6. vagy a 7-8. sorokat kell kitölteni.

5. sor: Itt kell feltüntetni – Htv. melléklet 2.2. pont alapján – az egyetemes vagy közüzemi szolgáltatók, villamosenergia- vagy földgázkereskedők villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítésből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

6. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyetemes vagy közüzemi szolgáltatók, villamosenergia- vagy földgázkereskedők villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítésből származó, az adott önkormányzat illetékességi területére jutó számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

7. sor: Itt kell feltüntetni – Htv. melléklet 2.2. pont alapján – a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét kWh-ban vagy ezer m³-ben megadva.

8. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a villamosenergia-elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az adott önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztóknak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét kWh-ban vagy ezer m³-ben megadva.

9-12. sorok: Komplex megosztási módszer alkalmazása esetén ezek a sorok szolgálnak az önkormányzat illetékességi területére jutó települési szintű adóköteles adóalap meghatározására.

13-14. sorok: Építőipari tevékenységet folytató vállalkozóknak kell ezeket a sorokat kitölteni abban az esetben, ha a Htv. mellékletének 2.3. pontja szerint adóalap megosztási módszert választják.

15-16. sorok: ezekben a sorokban a vezetékek nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozók önkormányzati adóalapján kell meghatározni.

17-20. sorok: ezekben a sorokban a vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozók tudják kiszámítani az önkormányzati adóalapot.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózóknak de kizárólag abban az esetben lehet kitölteni, ha a Főlap VIII/27. sorában túlfizetés szerepel.

II. Nyilatkozat

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia az önkormányzati adóhatóságnál fennálló túlfizetés összegéről a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel. A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparűzési adófizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló adó- vagy köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is. Az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása. Rendelkezés hiányában az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét - az Art. szabályai szerint - a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg meg kellett volna fizetnie.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A„H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál, melyet minden olyan esetben ki kell töltenie az adózónak, amikor - az Art. alapján - korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenőrzéssel - akár terhére, akár javára - helyesbíti.

Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában -, az önellenőrzési pótlék alapja”, illetve az önellenőrzési pótlék összege” - nem szerepeltet adatot.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „I” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az IFRS-eket alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/ M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparűzési adókötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-t alkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparűzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozóknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezők (elábé, anyagköltség, közvetített szolgáltatások értéke, áttérési különbözet) összegéről, elemeiről. Emellett azonban ki kell tölteniük a főlapot és az „E” jelű betétlapot is.

I. Nettó árbevétel

I/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

1. sor: A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adóalap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki - a könyveiket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító - nettó árbevétel összege. Ennek megfelelően e sor értéke megegyezik a 2., valamint a 7-18-ig terjedő sorok összegének a 19-23. sorok összegével csökkentett értékével.

2. sor: A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget, továbbá az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevételt, valamint minden olyan bevételt, melyet más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni. Ezért ebben a sorban a 3-6. sorokban szereplő értékek összegét kell feltüntetni.

3. sor: Az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget kell ebben a sorban feltüntetni.

4. sor: Az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel összegét kell itt szerepeltetni.

5. sor: Itt azon bevételeket kell feltüntetni, melyeket - az IAS 11 és az IAS 18 standardhoz képest - más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni.

6. sor: Az IFRS-ek szerint a megszűnt tevékenységeket és az azokból származó bevételeket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kell ebben a sorban szerepeltetni.

7. sor: Az azonos termékek cseréje esetén - amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe - az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értékét) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

8. sor: Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkenti az árbevételt, ennek értékével - amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe - növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

9. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit halasztott fizetés esetén az adóalany, mint eladó - az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése szerint - kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidőt meghaladó fizetési határnap esetén a vevőtől származó (járó) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

10. sor: Az IAS 11 Beruházások standard 12. bekezdése szerint a szerződéses bevételt a kapott vagy járó ellenszolgáltatás valós értékén értékelik. A szerződéses bevétel mérését egy sor olyan bizonytalansági tényező befolyásolja, amelyek jövőbeli események kimenetelétől függenek. A becsléseket gyakran felül kell vizsgálni. A szerződéses bevétel összege ezért egyik időszakról a másikra növekedhet, vagy csökkenhet. Ezek közé tartozik az az eset, amikor a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az - magyar számvitelt alkalmazókkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében - bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.

11. sor: Ha az adóalany a Htv. szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügyletet folytat, előfordulhat, hogy az IAS 18 alapján nem számol el bevételt (árbevételt), mert az ügylet az IFRS-ek fogalmi rendjében ügynöki értékesítésnek minősül [például saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel terméket (legyen az ingó vagy ingatlan) értékesít]. Amennyiben az adóalany ezt az értéket mégis bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

12. sor: Az IAS 18 Bevételek című standard 8. bekezdése rögzíti - többek között -, hogy egy ügynöki viszonyban a gazdasági hasznok bruttó beáramlásai magukban foglalják azokat az összegeket, amelyeket a megbízó nevében szedtek be, és amelyek nem eredményeznek növekedést a gazdálkodó egység saját tőkéjében, és a megbízó nevében beszedett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételek között rögzíti a saját név alatt történt bizományosi áruértékesítés számviteli törvény szerinti bekerülési értékét, amit a bevallás elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

13. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően - csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor ezen - magyar számviteli szabályokkal való összhang megteremtése érdekében - ezen összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

14. sor: Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbeadó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e. Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékét kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevételt növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikortól a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.)

15. sor: Az IAS 18 Bevételek standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így - a könyveiket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhöz képesti adósemlegesség érdekében - az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

16. sor: Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az üzletág-átruházás esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok - az IFRS-ekkel ellentétben - árbevételként rendelik elszámolni. A 16. sor ezen összeggel feltüntetésre szolgál.

17. sor: Az IFRS-ek lízingszerződést és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül vagy átadásra kerül vagy nem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekből származó bevételeket ebben a sorban kell feltüntetni.

18. sor: A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének k) pontja értelmében, ha egy, a Htv. 40/C. § (1) bekezdés a)-d) pontja vagy a (2) bekezdés a), e) és g)-j) pontjai szerinti ügyletről számviteli bizonylatot (számlát) állítanak ki, de az IFRS-ek alkalmazásával a számla szerinti összeg (teljes egészében) nem minősült adóköteles bevételnek a Htv. 40/C. § (1) vagy a (2) bekezdés alapján, akkor az így egyébként figyelembe nem vehető összeg is az adóköteles adóalapba tartozik. Ezt az összeget ebben a sorban kell feltüntetni.

19. sor: A Htv. 2016. július 1-jétől – a Tao. törvénytől eltérő – önálló jogdíjfogalmat határoz meg. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkül a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. 2016. július 1-jei hatályba lépéssel beiktatott jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevéletnek. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevételel lehessen csökkenteni.

20. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható - árbevételként elszámolandó - felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell feltüntetni.

21. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó és alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 21.1-21.3. sorokban a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.

22. sor: E sorban kell feltüntetni a saját használatú ingatlan vagy befektetési célú ingatlan eladásából származó bevételt, de csak abban az esetben, ha az egyébként a Htv. 40/C. § (1) vagy (2) bekezdése szerint az adóköteles bevételbe tartozik, vagyis azt a bevételt, amelyet a 2-18. sorok valamelyike magában foglal.

23. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően – csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet IFRS-ek szerint az árbevételt növeli, akkor – magyar számviteli szabályokkal alvó összhang megteremtése érdekében - ezen a összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

I/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és a befektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál. Tekintettel azonban arra, hogy a számviteli törvény 9/A. §-ának - a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény 4. §-a által megállapított szövege - csak 2017-től teszi lehetővé e személyi kör számára az IFRS-ek alkalmazására való áttérést, így a **2016. adóévre nincs olyan vállalkozó, amely e sorokat kitölthetné.**

I/3. A biztosító nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosító adóalapjának levezetésére szolgál. Tekintettel azonban arra, hogy számviteli törvény 9/A. §-ának - a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény 4. §-a által megállapított - szövege csak 2017-től teszi lehetővé e személyi kör számára az IFRS-ek alkalmazására való áttérést, így a **2016. adóévre nincs olyan biztosító, amely e sorok kitöltésére köteles.**

II. Eladott áruk beszerzési értéke

1. sor: Az eladott áruk beszerzési értéke (elábé) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglaltak rögzítik, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó elábé összege, ami megegyezik a 2-7. sorban szereplő összeg és a 8. sorban feltüntetett érték különbözetével. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betéttlap II/1. sorában is.

2. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értékét. Kereskedelmi árunak az IAS 2 Készletek és az IAS 18 Bevételek című standardok szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakra tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi árunak, melyeket a szokásos üzletmenetet keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóévben értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon különféle - nem számlázott - kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.

4. sor: Az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke), az IFRS szerinti könyvvezetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számvitelt alkalmazók adósemleges megítélése érdekében azonban a cserével megszerzett áru értéke növeli a nettó árbevételt (II/1. pont, 3. sor), az elcserélt áru értékét pedig az elábé összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbi, elábét növelő tétel feltüntetésére szolgál.

5. sor: Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi árunak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.

6. sor: Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevétel nem számol el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevétel-növelő tételként figyelembe kell venni [II/1. pont 12. sor], mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen áru könyv szerinti értéke - melyet ebben a sorban kell feltüntetni - növeli az elábé-t.

7. sor: Itt kell feltüntetni a nem szokásos tevékenység keretében értékesített áruk értékét.

8. sor: Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott áruk értékéből [6. sor.] és a nem szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített áruk értékéből [7. sor.] azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben elábé-ként már figyelembe vett. Tekintettel arra, hogy az IFRS alkalmazásának első adóéve 2016., **ebben az adóévben e sorba nem kerülhet érték.**

III. Anyagköltség

1. sor: A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagnak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

2. sor: Itt kell feltüntetni nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó - a Htv. 52. §-ának 65. pontjában definiált - anyag könyv szerinti értékének megállapításakor az IAS 2 készletek standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen szűkítve a nettó árbevételt.

4. sor: Ez a sor tartalmazza az IFRS-t alkalmazó vállalkozók anyagköltségét, mely nem más, mint az első sorban szereplő összegnek a 2. sorban feltüntetett értékkel növelt, majd a 3. sor szerinti összeggel csökkentett értéke. Ezt az értéket kell feltüntetni a Főlap VII. pontjának 4. sorában is.

IV. Közvetített szolgáltatások értéke

1. sor: Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként - a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján - közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.

2. sor: Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevétel is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.

3. sor: Az előző két sor összege adja az IFRS-t alkalmazó vállalkozás által figyelembe vehető közvetített szolgáltatások értékét, melyet itt kell feltüntetni. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/2. sorában is.

V. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelnek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha könyveiket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévek valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között. E jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-a megteremti áttérési különbözet jogintézményét, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 1.1. és 1.2. sorokban szereplő értékek összegével.

1.1. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tétel - megfelelő elszámolása esetén - az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparüzési alapját növelné.

1.2. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevételcsökkentő tényezők összegét kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparüzési alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével.

2.1. sor: Ebben a sorban az olyan árbevétel kell feltüntetni, mely az áttérés adóévét megelőzően már az adóalap része volt, de - az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében - az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

2.2 sor: Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezők értékét kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülne.

3. sor: Az 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VIII. pontjának 8. sorába is.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „J” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A Htv. 41. §-ának (8) bekezdése értelmében – már a 2016. adóévre vonatkozóan is – a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyok az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik (tehát nem kötelező!), hogy az adószámmal rendelkező őstermelő adóalany a közös őstermelői tevékenységvégezésből származó teljes iparüzési adóalap alapulvételével (azaz a többi őstermelőre jutó adóalaprésszel együtt) állapítja meg, vallja be és fizeti meg a közös őstermelői tevékenység utáni adót. Az adómegállapítás ezen módjának választásáról a közös őstermelői igazolványban feltüntetett többi adóalanyoknak csak nyilatkozatot kell tennie az adószámmal rendelkező adóalany adóévi adóbevallásában, tehát nekik nem kell bevallást benyújtaniuk. E szabály vonatkozik a családi gazdaságokra, a családi gazdaság tagjaira is.

Az I. pont tartalmazza a nyilatkozat szövegét. Ha a közös őstermelői igazolványhoz 4-nél több személy tartozik vagy a családi gazdaság tagjai száma több, mint 4, akkor további „J” jelű betétlap kitöltése szükséges.

A II. pont. első rész Itt kell rögzíteni az adószámmal rendelkező mezőgazdasági őstermelő, családi gazdálkodó adóalany nevét, adószámát. Ő az, aki a közös őstermelői tevékenység a családi gazdaságban folytatott tevékenység után bevallja az iparüzési adót. A II. pont többi részeiben kell felsorolni a közös őstermelő igazolványhoz tartozók, illetve a családi gazdasághoz tartozó adóalanyok nevét, adóazonosító jelét. E személyeknek nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk!

**A befizetést Eger Megyei Jogú Város Iparüzési Adó Számla
12033007-00102883-02200006 javára kell teljesíteni!**

Felhívjuk a figyelmét arra, hogy az adóbevallás kizárólag elektronikus úton nyújtható be.

Levelezési cím: Eger MJV. Polgármesteri Hivatal 3300 Eger, Dobó István tér 2.

Ügyfélfogadás ideje:

Hétfő:	09 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ ;
Kedd:	09 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ ;
Szerda:	09 ⁰⁰ -17 ⁰⁰ ;
Csütörtök:	09 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ .

Ügyfélfogadás helye: Eger, Dobó István tér 2.

Amennyiben érdeklődni kíván önkormányzati hatáskörbe tartozó adóügyekben, úgy kérjük az alábbi telefonszámot használja: (36)/523-700

Az ügyfélfogadó telefonszámai, melyeket ügyfélfogadási időben hívhat:
(36) 523-725 vagy (36) 523-726

E-mail: ado@ph.eger.hu

Egyéb tájékoztatók, ismertető, háttéranyagok: www.eger.hu adóügyek intézése
Eger Megyei Jogú Város Önkormányzati Adóhatósága